

בש"פ 4755/17 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4755/17

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:
1. פלוני
2. פלוני

בקשה להארכת מעצר ראשונה מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו - 1996

תאריך הישיבה: כ' בסיון התשע"ז (14.6.2017)

בשם המבקשת: עו"ד נורית הרצמן

בשם המשיב 1: עו"ד שמעון פרץ

בשם המשיב 2: עו"ד תומר נה

החלטה

1. בקשה להארכה ראשונה של מעצר המשיבים מעבר ל-9 חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ב-90 ימים החל מיום 23.6.2017 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 56527-09-16 בבית המשפט המחוזי

בחיפה, לפי המוקדם.

2. ביום 22.9.2016 הוגש נגד המשיבים ונאשם נוסף (להלן: הנאשמים) כתב אישום בבית המשפט המחוזי בחיפה המייחס לשלושת המשיבים ביצוע בצוותא של עבירות של רצח, ניסיון לרצח, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ועבירות נשק.

בהתאם למתואר בכתב האישום, על רקע בילוי של חברתו של המשיב 1 עם אחיו של המנוח התפתח עימות בין הנאשמים לבין המנוח וחבריו, שכלל גם מרדף בין כלי רכב. בהמשך לכך נפגשו שתי החבורות בשוק תלפיות בחיפה, כאשר הנאשמים, בליבם גמלה החלטה להמית מי מבני החבורה היריבה, הצטיידו בתת מקלע ותחמושת אותם נשא המשיב 2, ואילו בני החבורה היריבה הגיעו כשהם מצוידים במקלות ובקבוקי זכוכית. בשלב זה ירה המשיב 2 בתת מקלע לעבר שלושה מבני החבורה היריבה לפחות 8 כדורים. מהירי נהרג המנוח ונפצע קטין שעמד בקרבת מקום. לאחר מכן נמלטו הנאשמים מהמקום.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. לאחר שתי דחיות שנתבקשו על ידי באי כוחם של המשיבים, התקיימו שני דיונים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה. בהחלטה מיום 27.11.2016 קבע בית המשפט המחוזי בחיפה כי קיימת תשתית לכאורית בתמיכה לאישומים המיוחסים למשיבים, כי העבירות המיוחסות להם מלמדות על מסוכנות רבה הנשקפת מהם, שלא ניתן לאיינה בכל חלופת מעצר, וכי לאור חומרת העבירות קיימת עילת מעצר, והורה על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים. הנאשם השלישי, בהיותו קטין, נשלח למעון נעול לאחר קבלת תסקיר.

4. המשיב 1 הגיש ערר על החלטה זו, אך עררו נדחה על ידי בית משפט זה (השופט נ' סולברג) ביום 27.1.2017 (בש"פ 9697/16). נקבע כי אין קושי של ממש בקביעת בית משפט קמא בדבר קיומן של ראיות לכאורה למעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים, וכי אין עוררין על קיומה של עילת מעצר. עוד נקבע כי קשה להצביע על חלופה אשר תשיג את מטרת המעצר.

5. בהתקרב מועד חלוף 9 חודשים מיום תחילת מעצרם של המשיבים, מבקשת המדינה כעת את הארכת מעצרם ב-90 ימים נוספים. בבקשה נטען כי מסוכנותם הגבוהה של המשיבים נלמדת מן המעשים המיוחסים להם, וכי קמות בעניינם יותר מחזקת מסוכנות אחת. כן נטען כי לאור העובדה שהמשיבים עומדים בפני אפשרות שיושת עליהם מאסר עולם, עולה גם חשש להימלטותם. עוד הוזכר כי למשיב 1 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, וכי המעשים המיוחסים לו בכתב האישום הנוכחי בוצעו בעודו נתון תחת צו מבחן. המדינה ציינה כי בינתיים התקיימו 4 ישיבות הוכחות בתיק, וכי שלושה מועדי הוכחות נוספים בוטלו בעקבות מינויה כשופטת של הפרקליטה שטיפלה בתיק אך נקבעו 3 מועדי דיון אחרים. בנסיבות אלה, לגישת המדינה, ההליך מתנהל בקצב משביע רצון.

6. בדיון לפני חזרה באת כוח המדינה על עיקרי נימוקי הבקשה, תוך שהודגש כי מדובר באירוע חמור מאוד המצביע על רמת מסוכנותם הגבוהה של המשיבים המחייבת את מעצרם עד לתום ההליכים.

מנגד טענו באי כוח המשיבים כי קצב התקדמות ההליך העיקרי רחוק מלהשביע רצון וכי עד עתה העידו רק 5 עדי תביעה מתוך 84 עדים המפורטים בכתב האישום. לטענתם העיכוב אינו באשמת המשיבים. בתשובה לכך ציינה באת כוח המדינה כי אם ברצון

ההגנה להאיץ את קצב ההליך העיקרי, ניתן היה לצפות מהסנגורים כי יוותרו על העדתם של עדים טכניים, שהם רוב העדים בתיק.

דיון והכרעה

7. למשיבים מיוחס כאמור ביצוע בצוותא של עבירות חמורות מאוד - רצח, ניסיון לרצח, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ועבירות נשק רצח. עבירות כאלה ונסיבות ביצוען, מצביעים על מסוכנות גבוהה שלא ניתן להפריז בחומרתה.

8. המדובר בהארכת מעצר ראשונה. כפי שכבר נפסק לא פעם -

"רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות. מטבע הדברים, אדם המסוגל לבצע רצח, מסוכן הוא לביטחון הציבור, וקשה ביותר להפריך חזקת מסוכנות זו. אדם שאינו בוחל אף בפגיעה בערך הבסיסי והאוניברסלי של קדושת החיים, אינו ראוי לאמון שהחברה נותנת באדם המשוחרר בערובה - שיקיים את תנאי שחרורו. מקום בו לכאורה הנאשם רצח אדם - אין להניח כי צווי בית המשפט יהיה בהם להטיל עליו מורא. את הסיכון מפניו של הנאשם שפגע בערך הנעלה מכל הערכים - יש להטיל על הנאשם ולא על סביבתו. זאת ועוד, אדם הנאשם בעבירה שדינה מאסר עולם חובה, אף אינו נתון למוראו של עונש נוסף בגין עבירות שיבצע בעת היותו משוחרר בתנאים. משודע הנאשם כי אם יורשע, דינו לכלות ימיו בין כתלי בית הסוהר - ספק רב אם יש דבר שירתיעו מלחזור על מעשיו כדי להימלט מן הדין או למען מטרה אחרת" (בש"פ 2646/97 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 526, 527-528 (1997))

כן ראו: בש"פ 6910/13 מדינת ישראל נ' קבלאן, פסקה 17 (17.10.2013); בש"פ פטר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.6.2013); בש"פ 3517/14 מדינת ישראל נ' ג'ורבאן, פסקה 13 (25.05.2014); ובש"פ 2674/17 מדינת ישראל נ' גילאוי, פסקה 12 (27.3.2017), להלן: ענין גילאוי).

13. אכן, התארכות משמעותית וחריגה של ההליך שלא באשמת הנאשמים עשויה להצדיק בחינה של אפשרות לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני גם מקום שמלכתחילה אין הצדקה לכך (בש"פ 828/04 מדינת ישראל נ' בוטביקה, פסקה 7 (30.1.2004); ענין גילאוי, פסקה 13), אך אין זה המקרה שלפני.

14. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיבים ב- 90 ימים החל מיום 23.6.2017, או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 56527-09-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ' בסיון התשע"ז (14.6.2017).

ש ו פ ט